

F. t. 1. vedr. byfornyelse

lede tilsagnsramme på maksimalt ca. 50 mio.kr. af en investeringsramme på 400 mio.kr., svarende til ca. 13 pct. af rammen i forhold til en fordeling alene baseret på fordelingsnøglen for bygningsfornyelse. Den nødvendige omfordeling bliver i praksis mindre, hvis ikke alle kommuner vil ansøge om at få del i investeringsrammen.

Det foreslås endvidere, at bolig- og byministeren kan fastsætte regler om, at en kommune, der ikke bruger sin ramme, får overført denne til det følgende år, således at kommunen »sparer op«. Der vil dog blive fastsat den begrænsning, at der højst kan overføres 0,5 mio. kr. pr. år og højst opspares i 3 år. Hertil skal så lægges det pågældende års bevilling. Der er her foretaget en afvejning mellem på den ene side at gøre det muligt for små kommuner at spare op til et større projekt og på den anden side at sikre, at tilsagnsrammen udnyttes. Det skal dog bemærkes, at en investeringsramme på 2 mio. kr. kun giver mulighed for at udnytte lovens maksimale tilskudsmuligheder, hvis der er tale om en mindre ejendom - ca. 10-20 lejligheder og afhængig af investeringens størrelse. For at undgå at der opstår problemer med at gennemføre en hensigtsmæssig boligforbedring i en ejendom, vil bolig- og byministeren få mulighed for konkret at dispensere fra opsparingsperiodens længde.

Investeringsrammen til aftalt boligforbedring forudsættes som i 1998 opdelt i delrammer til private udlejningsejendomme og ejendomme ejet af private andelsboligforeninger. Dette indebærer i praksis, at kommunen i sin ansøgning om del i rammen skal angive, hvor meget der søges i forhold til såvel udlejningsejendomme som andelsboliger. Tildelingen vil blive tilrettelagt, således at den enkelte kommune vil få tildelt en samlet ramme i forhold til kriterierne for den offentlige bygningsfornyelse og fordelt indbyrdes for de to ejendoms kategorier i forhold til delrammernes størrelse. For at sikre den bedst mulige udnyttelse af de meget små rammer forudsættes dette dog ikke at gælde for kommuner omfattet af »minimumsmodellen«, dvs. der ikke gælder delrammer for disse kommuner.

I de tilfælde, hvor en meddelt reservation eller et tilsagn om tilskud helt eller delvis bortfalder, sker tilbagefaldet af investeringsramme til den enkelte kommunes ramme. Dette vil medvirke til at sikre, at kommunen får en effektiv udnyttelse af den tildelte investeringsramme.

Kriterier for prioritering og for støtteberettigede arbejder

For at sikre at kommunerne kan udnytte mulighederne for at koordinere byfornyelsesindsatsen efter det lokale byfornyelsesbehov, foreslås det, at kommunerne fastsætter kriterier for, hvordan ansøgningerne i kommunen vil blive prioriterede, herunder til hvilke typer arbejder, eller i hvilke nærmere angivne områder, der kan ydes støtte. Kommunerne får således i højere grad end efter de gældende regler ansvaret for at prioritere og tilrettelægge byfornyelsespolitikken og bedre muligheder for at anvende den aftalte boligforbedring som et af instrumenterne til at løse det lokale byfornyelsesbehov. Der tilsigtes således et endnu bedre samspil med de forskellige byfornyelsesinstrumenter med henblik på de enkelte kommuners udvikling af bypolitikken.

Kriterierne for prioriteringen af ansøgningerne kan således tage hensyn til det lokale byfornyelsesbehov - eventuelt differentieret i de forskellige geografiske områder - eller de kan gå ud på, at ansøgningerne prioriteres efter »først-til-mølle«-princippet, eller i en kombination af disse kriterier. Hvis kommunen vælger at fordele efter »først-til-mølle«-princippet, er kommunen forpligtet til at sikre, at sagerne ekspederes i den tidsmæssige rækkefølge, de er indkommet til kommunen.

Den foreslåede mulighed for en prioritering af ansøgningerne fastsættes ikke generelt i en bekendtgørelse, men decentraliseres til kommunerne, således at det bliver den enkelte kommune, der som et led i sin samlede byfornyelsesindsats kan fastsætte, hvis kun bestemte typer af arbejder kan gennemføres som aftalt boligforbedring. De kriterier, kommunen fastsætter, skal være generelt gældende for alle ansøgere, men de kan godt være differentierede i de forskellige geografiske områder eller i forhold til ejendommenes art og alder.

Som eksempel kan kommunen beslutte, at indvendig vedligeholdelse eller luksusbetonede arbejder ikke kan gennemføres som aftalt boligforbedring. Kommunen kan også fastsætte et alderskriterium eller beslutte, at der kun kan gives støtte til nærmere angivne mangler. Derimod kan kommunen ikke beslutte, at kun private udlejningsejendomme eller private andelsboliger kan få støtte. Dette følger af, at begge ejendoms kategorier er støtteberettigede ifølge loven.

Kommunen kan fastsætte saglige kriterier for støtteberettigede arbejder, uanset efter hvilke kriterier, den vælger at prioritere. Kommunen kan også fastsæt-